

[Stetter.]

stk. 3, alene vedrører pengeinstitutternes egne skattemæssige forhold, om pengeinstituttet, om banken og sparekassen nu også har klaret sit forhold over for skattevæsenet.

Det, skatteministeren og regeringen nu ønsker, er, at man skal kunne anvende denne bestemmelse også over for pengeinstitutternes kunder.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg skal oplyse tinget om, at den domspraksis, hr. Stetter henviser til, det er en dom fra 1961 vedrørende Morsø Bank. Jeg skal oplyse, at skattekontrolloven på en række områder er ændret siden da. Ved ændringen i 1964 blev ændringen bl. a. motiveret med den retstilstand, der lå efter den såkaldte Morsødom.

Jeg har, så snart der blev rejst tvivl om, hvorvidt der var hjemmel i eksisterende lov, sagt, at så vil vi ikke forsøge at anvende loven, så vi vil sikre os, at tingets flertal er enig i, at denne hjemmel skal tilvejebringes. Det er det, der sker med dette lovforslag, således at der ikke kan rejses tvivl om, at der er adgang til at indhente de oplysninger på stedet — det var også det, jeg understregede før — indhente de oplysninger på stedet, som man i forvejen havde adgang til at indhente skriftligt.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, vi er jo inde i et område, hvor der skal benyttes alle mulige propagandametoder. Derfor vil jeg gerne understrege, at det er vel rigtigt, at § 6, stk. 3, ikke kan anvendes over for bankens kunder i øjeblikket, men disse kunder har pligt ifølge § 6, stk. 3, til selv at give de oplysninger. Med andre ord kan der kun blive tale om folk, der forsættigt, med vilje, vil gemme dokumenter for skattevæsenet. De har hidtil kunnet sende dem i banken; det kan de for fremtiden ikke.

Hagen Hagensen (KF):

Det er forkert, hvad der bliver sagt, når vi drøfter kontrollovens § 6, stk. 3. Der er adgang til hos dem, der fører regnskab, hvad

enten de skal gøre det eller ej, på stedet at undersøge deres forhold i det omfang, hvori det af hensyn til skatteligningen skal gøres, og når der er rimelig grund dertil. Det er det, der står i den gældende lovbestemmelse, og hverken hr. Bernhard Baunsgaard eller ministeren bruger den for så vidt på rette måde.

Man vil søge at have det udvidet. Det, man vil nu, er, at man også ved stikprøver over for unavngivne kunder på stedet i banker og sparekasser vil kunne undersøge forhold, der rækker langt videre ud end det, man har hjemmel til nu. Der er en afgørende forskel i dette, og det er dette, vi ikke kan gå med til. Vi har været med til fra 1946, da kontrolloven første gang kom til verden, at gå ind for de bestemmelser, som kan være naturlige og i orden, og der står i den først gældende kontrollovs § 8, at offentlige myndigheder, bestyrelser for pengeinstitutter og en hel række andre skal i begæret, men kort form dels for bestemte navngivne og i øvrigt også for grupper af skattepligtige uden opgivelse af navne på skattemyndighedernes begæring meddele de skattelignende myndigheder alle de oplysninger, der kan tjene disse til vejledning ved udførelsen af deres hverv.

Det er egentlig nok. Jeg har haft med skatteligning at gøre i nøjagtig de 30 år, der er gået, siden denne lov første gang kom til at virke, og der er ikke behov for andet og mere. Man kan simpelt hen heller ikke nå at gøre andet. Det er urimeligt, at man vil prøve på her at indføre noget, der giver en utryghed over for en hel række dokumenter, som det er påvist fra denne talerstol i dag at banker i almindelige sager nødvendigvis må have for at kunne bedømme, om de skal yde kreditter eller ej. Der er ingen grund til at åbne adgang til, at man på stedet skal kunne snage i disse ting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges med 92 stemmer mod 78.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.